Lietas arhīva Nr. CA-0431-21/5
ECLI:LV:RAT:2021:0317.C30437920.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2021. gada 17. martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesnese referente Ligita Gavare
tiesneses Ilze Celmiņa un Inese Strelča
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "/Nosaukums A/" prasībā pret AS "/Nosaukums B/" par zaudējumu piedziņu sakarā ar SIA "/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 23. oktobra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020. gada 11. martā prasītāja SIA "/Nosaukums A/" cēla tiesā prasību pret atbildētāju AS "/Nosaukums B/" par zaudējumu piedziņu.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 1415., 1775., 1779., 1782. pantu, prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas zaudējumu atlīdzību 9733,88 *euro*, visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus, kā arī noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienas likumiskos 6% gadā no zaudējumu atlīdzības summas 9733,88 *euro*.

Prasības pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[1.1] 2019. gada 6. oktobrī sveša persona, kurai nebija pilnvarojuma rīkoties ar prasītājas naudas līdzekļiem, prettiesiski izmantoja prasītājas bankas karti. 2019. gada 6. oktobrī, laika periodā no plkst. 17.28 līdz plkst. 17.53 vienā no atbildētājas "/Nosaukums C/" veikaliem veica 9 atsevišķus pirkumus par 281,51 *euro*, 791,32 *euro*, 433,37 *euro*, 2458,95 *euro*, 1876,36 *euro*, 433,37 *euro*, 1876,36 *euro*, 791,32 *euro*, un 791,32 *euro*, kopā 9733,88 *euro*.

[1.2] Bankas karte bija piesaistīta konkrētam lietotājam – /pers. A/, bet atbildētājas darbinieka/darbinieku bezatbildīgās rīcības dēj, nepārbaudot personas, kura veic prasītājas vārdā pirkumus, identitāti, izdevās iegādāties preces, tādējādi radot prasītājai zaudējumus.

[1.3] Par katru preci veikts atsevišķs maksājums, kas apmācītam darbiniekam liktos aizdomīgi.

[1.4] Prasītāja 2019. gada 6. oktobrī notikušos darījumus nebija apstiprinājusi, preces ir iegādātās par prasītājas naudas līdzekļiem bez prasītājas patiesas gribas un prasītāja iegādātās preces nav saņēmusi.

[1.5] 2019. gada 15. oktobrī nosūtīja atbildētājai brīdinājuma vēstuli par saņemto naudas līdzekļu atgriešanu. Brīdinājuma vēstulē prasītāja lūdza atbildētājai anulēt minētos darījumus un lūdza atgriezt prasītājai naudas līdzekļus 9733,88 *euro*. Atbildētāja uz prasītājas brīdinājuma vēstuli nav reaģējusi.

[1.6] Atsaucoties uz 2014. gada 11. februāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13. punktu, prasītāja konstatēja, ka tirgotājam ir jānodrošina, lai maksāšanas līdzekļa pieņemšanas ierīci lieto ar pienācīgu rūpību, ievērojot lietošanas mērķi un tikai tās personas, kuras ir attiecīgi apmācītas un par to ir parakstījušās atbilstošā Apmācības aktā. Tirgotājs ir atbildīgs par zaudējumiem, ja darījuma izpildei tiek pieņemts pretlikumīgi izmantotais maksāšanas līdzeklis.

Prasītāja 2019. gada 6. oktobrī notikušos darījumus nebija apstiprinājusi, preces ir iegādātās bez prasītājas patiesas gribas par prasītājas naudas līdzekļiem, bet pašu preču prasītājas rīcībā nav, notikušie darījumi prasītājai nav saistoši, tāpēc naudas līdzekļi 9733,88 *euro*, kurus ir saņēmusi atbildētāja ir jāatdod prasītājai.

[1.7] 2019. gada 7. oktobrī Valsts policijā uzsākts kriminālprocess Nr. 11091153819 pēc Krimināllikuma 193. panta otrās daļas paredzētajām noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmēm, prasītāja atzīta par cietušo personu.

[2] Atbildētāja sniegusi paskaidrojumus, kuros norādīts, ka prasību neatzīst pilnībā un uzskata to par noraidāmu.

[2.1] Atbildētājas rīcība, pieņemot samaksu no klienta, bijusi atbilstoša noslēgtajam Līgumam par norēķinu karšu pieņemšanu.

AS "Swedbank" "Instrukcijas par maksājumu karšu drošības elementiem un pieņemšanu" 2.2. punkts "Maksājumu veikšana, izmantojot karti ar mikroshēmu (čipu)" noteic, ja darījuma veikšanas pamats ir PIN kods, kartes lietotāja paraksts nav vajadzīgs un kartes lietotājam nav jāuzrāda personas apliecinošs dokuments.

Darījumi, kuru tiesiskumu apstrīd prasītāja, veikti, izmantojot mikroshēmu, pircējam ievadot kartes PIN kodu, tāpēc atbildētājai nebija pienākums veikt maksājuma veicēja papildus identifikāciju, pieprasot personu apliecinošu dokumentu – pasi vai personas identifikācijas karti.

[2.2] Tieši prasītāja, neievērojot maksājumu karšu un ar tām saistītās informācijas (PIN kods) drošu glabāšanu, radījusi iespējamo kartes nesankcionētu un prettiesisku izmantošanu, jo, iespējams, trešās personas rīcībā nonākusi gan maksājuma karte, gan maksājuma identifikācijai nepieciešamie rīki (PIN kods).

[2.3] Atsaucoties uz Civillikuma 1776., 1779., 1792. pantu, atbildētāja nav vainojama nedz maksājumu kartes un tās kodu nepienācīgā glabāšanā, nedz nelikumīgā maksāšanas kartes izmantošanā, šis fakts tiek izmeklēts kriminālprocesā Nr. 11091153819, kurā tiek noskaidroti gan notikuma apstākļi, gan arī vainīgā persona.

Nepastāv cēloņsakarība starp zaudējumu rašanās faktu un pašu maksājumu veikšanu.

[3] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2020. gada 23. oktobra spriedumu prasība noraidīta.

[3.1] Tiesa konstatējusi, ka, izskatot lietu, jāizvērtē, vai izpildās visi atlīdzināšanas priekšnoteikumi – prettiesiska rīcība, zaudējumu esamība un to apmērs, kā arī cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un radītajiem zaudējumiem.

[3.1.1] Lietā nodibināts, ka 2019. gada 6. oktobrī, iespējams, notika prasītājas AS "Citadele Banka" norēķinu kartes piesavināšanās, kā rezultātā sveša persona, kurai nebija pilnvarojuma rīkoties ar prasītājas naudas līdzekļiem, prettiesiski, izmantojot prasītājas bankas karti, atbildētājas "/Nosaukums C/" veikalā veica 9 atsevišķus pirkumus par kopējo summu 9733,88 *euro*. Par minēto ierosināts kriminālprocess

Nr.11091153819.

[3.1.2] Lietā nepastāv strīds, ka AS "Citadele bankas" norēķinu kartei ir mikroshēma (čips) un minētie pirkumi veikti, izmantojot mikroshēmu, pircējam ievadot kartes PIN kodu.

Saskaņā ar Instrukciju par maksājumu karšu drošības elementiem un pieņemšanu 2.2. punktu, ja darījuma veikšanas pamats ir PIN kods, kartes lietotāja paraksts nav vajadzīgs, un kartes lietotājam nav jāuzrāda personu identificējošs dokuments.

[3.1.3] Pirmās instances tiesa konstatējusi, ka atbildētājas darbinieka rīcība, pieņemto samaksu no klienta, kurš veica maksājumus ar maksājuma karti, ievadot PIN kodu, bijusi atbilstoša noslēgtajam Līgumam par norēķinu karšu pieņemšanu un atbildētājas darbiniekam nebija pienākuma veikt maksājuma veicēja papildus identifikāciju.

Atbilstoši Norēķinu karšu pieņemšanas noteikumiem personas identificēšana, pieprasot personu apliecinošu dokumentu, nepieciešama vien, ja maksājums tiek apliecināts ar parakstu vai bezkontakta maksājumiem virs noteiktas darījuma summas.

Tiesa konstatējusi, ka lietā nav pierādījumu, ka atbildētājas darbinieks ir veicis neatļauto jeb prettiesisko darbību, kā rezultātā prasītājai ir radušies zaudējumi un par to, ka atbildētājas darbinieks veicināja – palīdzēja, pārkāpējam izdarīt noziedzīgu nodarījumu, palīdzēja pārkāpējam izmantot svešu maksāšanas līdzekli vai ir vainojams maksājumu kartes nelikumīgā maksāšanas kartes izmantošanā.

[3.2] Apstākļos, kad lietā nav pierādīts, ka atbildētāja ir vainojama prasītājai nodarīto zaudējumu izdarīšanā, pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasība par zaudējumu piedziņu ir noraidīta pilnā apmērā.

[4] Par minēto spriedumu prasītāja iesniegusi apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzībā norādīti šādi argumenti.

[4.1] Pirmās instances tiesai bija jāņem vērā ne tikai atbildētājas norādītie Instrukcijas un Noteikumu punkti, bet arī Instrukcijas 1.5., 1.7. punkts., 7.1. punkta otrais apakšpunkts, kā arī Noteikumu 4.15.10., 4.16., 4.22.2., 4.22.5. punkts. Šo punktu noteikumi uzliek atbildētājam kā tirgotājam pienākumu būt vērīgam, rūpīgam un uzmanīgam. Tiesa, atsaucoties uz Instrukcijas 7.1. punkta pirmo apakšpunktu, nav ņēmusi vērā, ka ir arī vēl divi gadījumi, kad obligāti ir jāpieprasa kartes lietotājam personu identificējošu dokumentu, un viens no šiem papildu diviem gadījumiem, ir gadījums, kad pastāv šaubas par kartes lietotāja identitāti.

[4.2] Uz kasieri, kurš ir pārdevēja darbinieks, gulstas liela atbildība un pienākums ievērot Instrukcijā un Noteikumos minēto, lai izvairītos no zaudējumu radīšanas pašam pārdevējam, Bankai un pircējam kā trešajai personai. Tieši kasiera lielās atbildības dēļ, gan Ministru kabineta noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13. punktā, gan Noteikumu 4.15.8. punktā ir noteikts tirgotāja pienākums nodrošināt kasiera, kas pieņem norēķinu kartes, apmācīšanu, kā arī rakstisku kasiera pienākumu izstrādāšanu.

[4.3] Atsaucoties uz Komerclikuma 10. un 42. pantu, atbildētājas darbinieks, kaut arī nav izdarījis noziedzīgu nodarījumu, rīkojies nevērīgi, jo pirkuma gaitā nav paredzējis savas bezdarbības kaitīgo seku iestāšanās iespēju, kaut gan pēc pirkuma konkrētajiem apstākļiem atbildētājas darbiniekam vajadzēja un darbinieks varēja minētās kaitīgās sekas paredzēt.

Atbildētājai jāuzņemas atbildība par darbinieka rīcību. Arī Noteikumu 6.1. punkta "a" apakšpunkts nosaka tirgotāja atbildību.

[4.4] Konkrētajā situācijā ir pamats secināt, ka atbildētājas kasiera pienākumus pildīja darbinieks, kurš ir slikti apmācīts vai vispār nav apmācīts.

Apmācīts darbinieks rīkotos saskaņā ar Instrukcijā un Noteikumos norādīto, pārbaudītu personas identitāti, pēc kā aizturētu bankas karti, neturpinātu darījumu apstiprināšanu, tādējādi apturot prettiesiskas darbības, nenodarot zaudējumus prasītājai.

[5] Atbildētāja sniegusi paskaidrojumus par apelācijas sūdzību.

[5.1] Atbildētāja darbības, veicot darījumu, nav bijušas prettiesiskas, bet zaudējumu rašanās ir cēloniskā sakarā ar citas personas prettiesiskām darbībām (kartes zādzību) un paša Prasītāja rīcība, nepienācīgi uzglabājot maksāšanas līdzekli un pieejas datus (PIN kodu) arī izvērtējama Civillikuma 1776. panta kontekstā.

[5.2] Prasītāja, vēršoties pret atbildētāju ar prasību un vienlaikus iesniedzot krimināllietā Nr. 11091153819, kas nodota izskatīšanai tiesā, pieprasījumu atlīdzināt materiālo kaitējumu, rīkojas negodprātīgi un cenšas netaisni iedzīvoties.

[5.2] Prasītāja apelācijas sūdzībā atsaucas uz Noteikumu 4.15.10., 4.16., 4.22.2, 4.22.5. punktiem, atbildētājai nav saprotams, uz kādu normu prasītāja atsaucas.

Prasītāja apelācijas sūdzībā nepamatoti atsaucas uz AS "Swedbank" "Instrukcijas par maksājumu karšu drošības elementiem un pieņemšanu" 1.5., 1.7. punkta 4. apakšpunktu un 7.1. punkta 2. apakšpunktu, jo atbildētājas darbiniekam nebija pamata šaubīties par personu, kas veica norēķinus ar karti identificēja atbilstoši instrukcijas 2.2. punktam, jo norēķinu veica vīrietis (kartes lietotājs bija norādīts vīrietis), prasītāja nepamatoti apelācijas sūdzībā apšauba atbildētājas darbinieku apmācību.

[5.3] Atbildētāja nav vainojama nedz maksājumu kartes un tās kodu nepienācīgā glabāšanā, nedz nelikumīgā maksāšanas kartes izmantošanā un attiecīgi nevar būt vainojama zaudējumu nodarīšanā.

[6] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas un izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, 2020. gada 14. decembrī lietas dalībniekiem nosūtīti tiesas paziņojumi par SIA "/Nosaukums A/" apelācijas sūdzību izskatīšanu rakstveida procesā 2021. gada 17. martā.

[7] Prasītāja sniegusi paskaidrojumus.

[7.1] Atbildētājai ir zināms, ka izmantotie naudas līdzekļi, kas atradās prasītājas maksāšanas līdzeklī – kartē, ir atzīstami par noziedzīgā ceļā iegūtajiem līdzekļiem. Atbildētāja pretēji Civillikumā 1. pantā nodibinātajam labticības principam, aiztur noziedzīgā ceļā iegūtos līdzekļus.

[7.2] Prasītājas rīcībā nav nedz iegādāto preču par prasītājas naudas līdzekļiem, nedz arī pašu naudas līdzekļu, kuri tika prettiesiski izmantoti, un, kuru prettiesisko izmantošanu palīdzēja ar savu bezdarbību un neatļauto rīcību realizēt atbildētājas darbinieki.

[7.3] Atbildētāja neņem vērā, ka Noteikumi un Instrukcija satur arī citus punktus, kuri darbiniekam uzliek par pienākumu būt rūpīgam, vērīgam un uzmanīgam.

Motīvu daļa

[8] Pārbaudījusi lietas materiālus un apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība nav pamatota un ir noraidāma.

[9] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās. Atbilstoši Civilprocesa likuma 430. panta trešajai daļai fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

[10] Civillikuma 1770. pants noteic, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Jau cēlies zaudējums var būt vai nu cietušā tagadējās mantas samazinājums, vai arī viņa sagaidāmās peļņas atrāvums (Civillikuma 1772. pants).

Atbilstoši Civillikuma 1779. pantam katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Kā atzīts tiesību doktrīnā un to apstiprinājusi judikatūra, zaudējumu atlīdzības pamatā ir: 1) tiesību aizskārēja neattaisnojama darbība, kas attiecīgos gadījumos ietver arī novērtējumu no vainojamības viedokļa; 2) zaudējumu esamība un 3) cēloniskais sakars starp zaudējumiem un neatļauto darbību (*sk. K.Torgāns. Saistību tiesības I daļa. Rīga, 2006, 209. lpp., Senāta 2008. gada 2. aprīļa spriedumu lietā Nr. SKC-143/2008 (C29369004), 2011. gada 7. decembra spriedumu lietā Nr.SKC-89/2011 (C06067006)*).

[11] Lietā nodibināts, ka 2019. gada 6. oktobrī, iespējams, notika prasītājas AS "Citadele Banka" norēķinu kartes piesavināšanās, kā rezultātā sveša persona, kurai nebija pilnvarojuma rīkoties ar prasītājas naudas līdzekļiem, prettiesiski, izmantojot prasītājas bankas karti, atbildētājas "/Nosaukums C/" veikalā veica 9 atsevišķus pirkumus par kopējo summu 9733,88 *euro*. Par minēto ierosināts kriminālprocess Nr.11091153819 un prasītāja atzīta par cietušo.

Lietā nepastāv strīds, ka AS "Citadele bankas" norēķinu kartei ir mikroshēma (čips) un minētie pirkumi veikti, izmantojot mikroshēmu, pircējam ievadot kartes PIN kodu.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas argumentam, ka konkrētajā gadījumā nav bijis nepieciešams kartes lietotājam uzrādīt personu identificējošu dokumentu saskaņā ar Instrukciju par maksājumu karšu drošības elementiem un pieņemšanu (*lietas 58.-74. lapa*) 2.2. punktu (ja darījuma veikšanas pamats ir PIN kods, kartes lietotāja paraksts nav vajadzīgs, un kartes lietotājam nav jāuzrāda personu identificējošs dokuments).

Atbilstoši Norēķinu karšu pieņemšanas noteikumiem (*lietas 75.-78. lapa*) personas identificēšana, pieprasot personu apliecinošu dokumentu, nepieciešama vien, ja maksājums tiek apliecināts ar parakstu vai bezkontakta maksājumiem virs noteiktas darījuma summas.

Kritiski vērtējams prasītāja arguments par to, ka atbildētāja šajā situācijā nav bijusi pietiekami rūpīga un vērīga saskaņā ar Instrukcijas 1.5., 1.7. punktu, 7.1. punkta otro apakšpunktu, kā arī Noteikumu 4.15.10., 4.16., 4.22.2., 4.22.5. punktu.

Lietā nav tādu pierādījumu, kas apstiprinātu, ka atbildētājas darbinieki nebūtu apmācīti atbilstoši 2014. gada 11. februāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 13. punktam, gan Noteikumu 4.15.8. punktam.

Pamatots ir atbildētājas arguments, ka atbildētājas darbinieks personu, kas veica norēķinu ar karti, identificēja saskaņā ar instrukcijas 2.2. punktu. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apstākļos, kas pirkumu veic vīrietis un norēķinu kartes lietotājs arī ir vīrietis, atbildētājas darbiniekiem nebija pamats šaubīties par kartes lietotāja identitāti. Minētais liecina par to, ka atbildētājas darbinieks nav rīkoties pretēji instrukcijai un citiem noteikumiem.

Apstāklis, kad aizdomīgi veikti 9 atsevišķi pirkumi, nevis viens kopīgs, nevar būt ar pamatu prasības apmierināšanai, jo atbildētājas darbinieks rīkojās atbilstoši instrukcijām.

[12] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka konkrētajā gadījumā nevar tikt piemērots Noteikumu 6.1. punkta "a" apakšpunkts, kas paredz tirgotāja atbildību, jo atbildētājas darbības, veicot darījumu, nav bijušas prettiesiskas, bet zaudējumu rašanās ir cēloniskā sakarā ar citas personas prettiesiskām darbībām (kartes zādzību) un pašas prasītājas rīcību, nepienācīgi uzglabājot norēķinu karti un tās pieejas datus (PIN kodu).

[13] Apelācijas instances tiesa atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzības argumentu par atbildētājas darbinieku kompetenci, jo darbinieki ir apmācīti atbilstoši instrukcijai.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas darbinieku rīcība, pieņemot samaksu no klienta, kas norēķinājās ar karti, bija atbilstoša noslēgtajam līgumam par norēķinu karšu pieņemšanu pakalpojumu sniedzējas AS "Swedbank" "Instrukcijas par maksājumu karšu drošības elementiem un pieņemšanu" 2.2. punkta "maksājuma veikšana, izmantojot karti ar mikroshēmu (čipu)" 22.3. punkta piezīmē noteiktajam – ja darījuma veikšanas pamats ir PIN kods, kartes lietotāja paraksts nav vajadzīgs, un kartes lietotājam nav jāuzrāda personu identificējošs dokuments.

Ievērojot to, ka darījumi veikti, izmantojot karti ar mikroshēmu, pircējam ievadot kartes PIN kodu, atbildētājas darbiniekiem nebija pienākuma veikt maksājuma veicēja papildu identifikāciju, pieprasot personu apliecinošu dokumentu. Minētie apstākļi liecina par to, ka atbildētāja nav vainojama prasītāja nodarīto zaudējumu nodarīšanā, jo, pieņemt maksājumus, rīkojusies atbilstoši norēķinu karšu apkalpošanas noteikumiem. Apelācijas instances tiesa atzīst, ka nepastāv cēloņsakarība starp zaudējumu rašanos un pašu maksājumu veikšanu.

[14] Pamatoti atbildētāja norādījusi, ka pašam cietušajam jāveic tādi pasākumi, kas attiecīgajos apstākļos ir saprātīgi. Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pati prasītāja nav rīkojusies atbilstoši Civillikuma 1776. pantam, neievērojot maksājuma karšu un ar tām saistītās informācijas (PIN kodu) drošu glabāšanu, radījusi iespējamo kartes prettiesisko izmantošanu, jo trešās personas rīcībā iespējams nonākusi gan maksājuma karte, gan maksājuma identifikācijai nepieciešamie rīki (PIN kods).

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasītāja pati nav rīkojusies kā kārtīgam un rūpīgam saimniekam pienākas. Civillikuma 1776. pants noteic, ka cietušais nevar prasīt atlīdzību, ja viņš pats varējis zaudējumus novērst, ievērojot pienācīgo rūpību (Civillikuma 1646. pants).

Prasītāja nav iesniegusi pierādījumus, kas liecinātu par tādu darbību veikšanu, kas samazinātu zaudējumus vai novērstu tos, piemēram, kartes bloķēšana. Turklāt jau sākotnēji pati prasītāja pieļāvusi kartes nozaudēšanu. Civillietu tiesa kolēģija atzīst, ka šajā situācijā nevar zaudējumus pārnest uz atbildētāju, jo pati prasītāja to varēja sākotnēji novērst vai nepieļaut.

[15] Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas argumentam, ka lietā nav pierādīts, ka atbildētāja ir vainojama prasītājai nodarīto zaudējumu izdarīšanā, tāpēc prasība par zaudējumu piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

[16] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Ievērojot to, ka prasības noraidīta, no atbildētājas prasītājas labā nav piedzenami tās samaksātie izdevumi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta otro daļu prasības noraidīšanas gadījumā tiesas izdevumi, kas nav samaksāti iepriekš, piespriežami no prasītāja valsts ienākumos.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka tiesai radušies ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,89 *euro* (*lietas 3.lapa*) par tiesas dokumentu nosūtīšanu. Prasītāja samaksājusi ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,20 *euro* (*lietas 14.lapa*) un 2,17 *euro* (*lietas 45.lapa*), tāpēc lietā nav nesamaksāto ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu.

[17] Atbildētāju lietas izskatīšanā pārstāvējusi zvērināta advokāte Jolanta Kramerovska.

Par pārstāvību civillietā zvērināta advokāte izrakstījusi rēķinu 2020. gada 21. septembrī Nr. J/1190-2020 par 847 *euro* (*lietas 88. un 129. lapa*), 2020. gada 23. aprīlī rēķinu Nr. J1174-2020 par 326,70 *euro* (*lietas 89. lapa*) un 2020. gada 3. decembrī rēķinu Nr. J/1204-2020 par 847 *euro* (*lietas 130. lapa*), kopā 2020,70 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1.punkta "b" apakšpunktu atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa ir no 8501 *euro* līdz 57 000 *euro*, — to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 2850 *euro*,

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 44. panta trešo daļu un 44. panta 1.[1] daļu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par iespējamu no prasītājas atbildētājas labā piedzīt advokāta palīdzības samaksas izdevumus to faktiskajā apmērā 2020,70 *euro,* kas nepārsniedz Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunkta noteikto apmēru, jo zvērināta advokāte sagatavojusi paskaidrojumus, gan pirmās instances tiesā, gan apelācijas instances tiesā, pārstāvējusi atbildētāju pirmās instances tiesas sēdē (*tiesas sēdes protokols lietas 92.-94. lapa*).

Apelācijas instances tiesa ņem vērā jaunākajā judikatūrā pausto atziņu lietā Nr. SKC-974/2020 par tiesībām samazināt atlīdzināmo izdevumu apmēru advokāta palīdzības samaksai un atzīst, ka minētie izdevumi ir samērīgi ar zvērinātas advokātes dalību lietas izskatīšanā.

[18] Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa devusi pareizu juridisku novērtējumu iesniegtajiem pierādījumiem un piemērojusi pareizās materiālās tiesību normas, pamatoti prasību noraidot.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 204.[1], 432., 433., 434. panta, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda

noraidīt SIA "/Nosaukums A/" prasību pret AS "/Nosaukums B/" par zaudējumu piedziņu.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums A/", /reģistrācijas numurs/, par labu AS "/Nosaukums B/", /reģistrācijas numurs/, ar lietas vešanu saistītos izdevumus 2020,70 *euro* (divi tūkstoši divdesmit *euro* un 70 centi), kas iemaksājami AS "/Nosaukums B/", /reģistrācijas numurs/, /konta numurs/, AS "Swedbank".

Noteikt, ka spriedums labprātīgi izpildāms 10 (desmit) dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentam 30 (trīsdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 *euro* Latvijas Republikas Augstākās tiesas, reģistrācijas Nr.90000068892, Valsts kases kontā Nr.LV83 TREL 8280 0100 0000 0.

Tiesnese	L.Gavare
Tiesnese	I.Celmiņa
Tiesnese	I.Strelča